

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 298/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Илић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ ад Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је 29.09.2020. године поднео тужбу Основном суду у Нишу против тужене, ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и враћања наплаћених трошкова обраде кредита.

Основни суд у Нишу се, по поднетом приговору месне надлежности тужене, решењем П 6150/20 од 02.11.2020. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, позивајући се на члан 40. став 2. ЗПП, јер сматра да је тужени правно лице са седиштем у Београду.

Основни суд у Нишу није прихватио своју месну надлежност за поступање у овом предмету, па је предмет, уз пропратни акт П 63936/20 од 07.05.2021. године, доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ...106/15 и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 38. ЗПП прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан ако законом није другачије прописано.

Одредбом члана 40. став 2. истог Закона, прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 54. истог закона, прописано је да је за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произлази из правног односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности надлежан суд на чијем се подручју налази тај огранак.

Како у конкретном случају Законом о парничном поступку није предвиђена искључива месна надлежност неког суда, већ је предвиђена могућност покретања парнице или пред судом опште месне надлежности или код другог одређеног суда (посебна изборна месна надлежност) тужилац врши избор месно надлежног суда подношењем тужбе једном од тих судова.

По оцени Врховног касационог суда, за суђење у овој правној ствари месно је надлежан Основни суд у Нишу, на чијем подручју се налази огранак туженог, чију месну надлежност је тужилац, на којем је било право избора месно надлежног суда, и засновао подношењем тужбе.

На основу члана 22. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић